Dosar nr. 2-807/2023
PIGD 2-23065345-15-2-05052023

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

17 septembrie 2025 **municipiul Cahul**

Judecătoria Cahul, sediul Central
Instanța de judecată având în componență:
Preşedintele şedinţei, judecător Aliona Sârbu
Grefier Livia Moldovanu

Cu participarea:
Reprezentantului reclamantului, avocat Grecu Ion
În lipsa:
Reclamantului Coev Dmitri, fiind legal citat
Pârâtului Coev Maxim, fiind legal citat
Reprezentantului pârâtului, avocat Gorlenco Oleg

Examinând în sediul instanței, în ședință de judecată publică, în limba de stat, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de reprezentantul reclamantului, avocat Grecu Ion, în interesele lui Coev Dmitri către Coev Maxim, cu privire la recuperarea prejudiciului material și moral cauzat prin contravenție și compensarea cheltuielilor de judecată,-

C O N S T A T Ă :

Pretențiile revendicate și argumentele din cererea de chemare în judecată

La 05 mai 2025, reprezentantul reclamantului, avocatul Grecu Ion, în interesele lui Coev Dmitri, a depus în Judecătoria Cahul, sediul Central, cerere de chemare în judecată către Coev Maxim cu privire la recuperarea pagubei. (f.d. 3-4)

Inițial, cererea de chemare în judecată sus-menționată a fost repartizată spre examinare, în mod automat-aleatoriu, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, judecătorului Judecătoriei Cahul, sediul Central, Bologan Ana. (f.d. 18)

Ulterior, la 07 februarie 2024, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de reprezentantul reclamantului, avocat Grecu Ion, în interesele lui Coev Dmitri către Coev Maxim, cu privire la recuperarea prejudiciului material și moral cauzat prin contravenție și compensarea cheltuielilor de judecată, a fost repartizată spre examinare, în mod automat-aleatoriu, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, judecătorului Judecătoriei Cahul, sediul Central, Sârbu Aliona. (f.d. 47)

În motivarea acțiunii, indică că, la 19 mai 2021, în jurul orei 16:00, pârâtul Coev Maxim l-a agresat fizic pe Coev Dmitri, cauzându-i în acest sens, conform raportului de

constatarea medico-legal, edem postraumatic a feţei din stânga, plăgi contuze pe cap din stânga, amputarea traumatică a dintelui 1 de pe maxila din dreapta, dintelui 1 de pe mandibula din stânga, trauma globului ocular stâng soldată cu echimoză periorbital stânga şi hemoragie subconjunctivă (fără scăderea acuităţii vizuale cu restabilirea completă), formate la acţiunea traumatică cu obiect contodent dur care condiţionează dereglarea sănătăţii de scurtă durată şi se califică ca vătămare corporală uşoară. În urma acestui fapt, pârâtul a fost atras la răspundere contravenţională în baza art. 78 alin. (2) din Codul contravenţional, în temeiul procesului-verbal şi a deciziei contravenţionale din 30 iunie 2022.

Susține că, pârâtul Coev Maxim, fiind vinovat de comiterea leziunilor corporale, nu şi-a cerut scuze de acţiunile ilegale comise pentru a ameliora starea psihologică deprimată a părţii vătămate, cât şi nu a achitat cheltuielile legate de lecuire. În urma maltratării, reclamantul a suferit imense dureri fizice, cât şi suferinţe de ordin psihologic. Ultimul pe o perioadă de aproximativ doi ani s-a aflat cu dinţii amputaţi, care i-a creat un disconfort atât psihologic, cât şi fizic. Pentru lecuirea şi implantarea dinţilor, Coev Dmitri a achitat suma de 24000,00 lei /douăzeci și patru mii lei, 00 bani/.

Relatează că, la 26 aprilie 2023, a înaintat o cerere prealabilă în adresa pârâtului, prin care a solicitat achitarea către partea vătămată Coev Dmitri a despăgubirilor materiale şi morale. Cererea prealabilă înaintată a fost o încercare de soluţionare a litigiului pe cale amiabilă pentru a exclude iniţierea unui litigiu civil care inevitabil se soldează cu cheltuieli suplimentare de asistenţă juridică. Până la momentul de faţă, pârâtul a neglijat să acorde un careva răspuns la cererea prealabilă, dând dovadă de indiferenţă totală, fapt ce l-a determinat de a înainta prezenta cerere de chemare în judecată.

Solicită admiterea prezentei cereri și perceperea de la pârâtul Coev Maxim în beneficiul reclamantului Coev Dmitri a pagubei materiale suportate prin lecuire în cuantum de 24000,00 lei /douăzeci și patru mii lei, 00 bani/, ca rezultat a aplicării leziunilor corporale de către pârât, a pagubei morale în cuantum de 50000,00 lei /cincizeci mii lei, 00 bani/ și a cheltuielilor de judecată în cuantum de 5000 lei /cinci mii lei, 00 bani/.

Argumentele părților din cadrul ședinței de judecată

Reclamantul Coev Dmitri, în privința căruia a fost respectată procedura de înștiințare legală despre data, ora și locul examinării cauzei, în ședința de judecată nu s-a prezentat.

În ședința de judecată, **reprezentantul reclamantului Coev Dmitri, avocatul Grecu Ion**, a susținut cererea de chemare în judecată și a solicitat admiterea integrală a acesteia, motivele de fapt și de drept fiind invocate în cerere.

Pârâtul Coev Maxim și **reprezentantul pârâtului, avocatul Gorlenco Oleg**, în privința cărora a fost respectată procedura de înștiințare legală despre data, ora și locul examinării cauzei, în ședința de judecată nu s-au prezentat.

Aprecierea instanței de judecată

Analizând motivele acțiunii înaintate, examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate și prevederile legale ce guvernează spața, în raport cu considerentele ce vor fi redate în continuare, instanța reține următoarele.

Prin prisma art. 6 CEDO și art. 241 din Codul de procedură civilă, întru asigurarea legalității și temeiniciei hotărârii, instanțele de judecată au obligația de a-și motiva hotărârile, care trebuie să cuprindă circumstanțele cauzei, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, răspunsuri la argumentele părților și legile de care s-a călăuzit instanța.

Potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză, clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze că, judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce i-au fost prezentate.

Instanța de judecată menţionează că, art. 6 din Convenţia europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, adoptată la Roma la 4 noiembrie 1950, garantează dreptul justiţiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligaţiei instanţelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanţelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicţii între motivare şi dispozitiv, constituie o garanţie pentru justiţiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

În conformitate cu art. 118 alin. alin. (1), (3) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Din textul art. 121 din Codul de procedură civilă, rezultă că, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Din textul art. 122 alin. (1) din Codul de procedură civilă, rezultă că, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

Articolul 130 alin. alin. (1)-(3) din același cod reglementează că, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea

multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei.

În articolul 240 alin. alin. (1)-(3) din Codul de procedură civilă se oglindește că, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

Conform art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

Potrivit materialelor cauzei, la 30 iunie 2022, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Cahul a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI05 688206 în privința lui Coev Maxim, în baza art. 78 alin. (2) din Codul contravențional, în legătură cu faptul că, Coev Maxim, la 19 mai 2021, aflându-se în s. Ursoaia, r. Cahul, l-a maltratat pe Coev Dmitri, prin ce i-a cauzat leziuni corporale. (f.d. 11)

Prin decizia agentului constatator din 30 iunie 2022, lui Coev Maxim i-a fost aplicată, în baza art. 78 alin. (2) din Codul contravențional, sancțiune contravențională sub formă de amendă în mărime de 30 unități convenționale, echivalentul a 1500 lei. (f.d. 11)

La caz, instanța de judecată reține că, potrivit raportului SSS al SP nr. 4 al IP Cahul, agent principal Miron I., din 08 octombrie 2021, se notează faptul că Coev Dmitri urmează să treacă cursul de tratament îndelung prescris de medicul specializat pentru ca la fine să treacă din nou expertiza medico-legală pentru stabilirea gradului de leziuni corporale. (f.d. 6)

Iar potrivit raportului de constatare nr. ***** din *****, la examinarea documentelor medicale prezentate pe numele lui Coev Dmitri, s-a constatat: edem posttraumatic a feței din stânga, plăgi contuze pe cap din stânga, amputarea traumatică a dintelui 1 de pe maxila din dreapta, dintelui 1 de pe mandibula din dreapta, dintelui 1 de pe mandibula din stânga, trauma globului ocular stâng soldată cu echimoză periorbital stânga și hemoragie subconjuctivală (fără căderea acuității vizuale cu restabilirea completă), formate la acțiunea traumatică cu obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și se califică ca vătămare ușoară. (f.d. 9-10)

Totodată, potrivit informației din fișa medicală a bolnavului stomatologic, Coev Dmitri s-a adresat cu diagnosticul edentație totală a maxilarului superior, beneficiind de tratament stomatologic (f.d. 12, 68-82), a cărui cost a fost estimat la suma de 24000 lei (f.d. 13).

În aceeași ordine de idei, instanța de judecată reține nota medicului stomatolog, potrivit căreia, tratamentul stomatologic acordat lui Coev Dmitri în sumă de 24000 lei, care a avut loc la clinica stomatologică S.R.L. „Dentarius”, are direct legătură cu leziunile indicate în raportul de constatare nr. ***** din *****. (f.d. 56)

În continuare, instanța de judecată subliniază că, reclamantul Coev Dmitri solicită în cadrul acțiunii civile încasarea prejudiciului material în mărime de 24000,00 lei /douăzeci și patru mii lei, 00 bani/ și a prejudiciului moral în mărime de 50000,00 lei /cincizeci mii lei, 00 bani/, cauzate prin contravenție.

Conform art. 15 alin. (1) și (2) din Codul civil, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară. Modul de soluționare a litigiului dintre părţi până la adresare în instanţă de judecată poate fi prevăzut prin lege sau contract.

Iar potrivit art. 16 lit. g) din Codul civil, apărarea dreptului civil se face prin repararea prejudiciului patrimonial și, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial.

În conformitate cu prevederile art. 19 alin. (1)-(3) din Codul civil, în condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel. Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum și profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat). Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferințele fizice și psihice, precum și diminuarea calității vieții. În cazul vătămării sănătății, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacități a corpului uman (prejudiciu biologic).

Conform dispozițiilor art. 1998 alin. (1) din Codul civil, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Instanța reiterează că, sub incidența normei articolului 1998 din Codul civil cad toate raporturile de reparare a prejudiciului delictual, dacă nu există o normă specială menită să reglementeze anumite obligaţii delictuale, ţinând cont de specificul lor. Spre deosebire de răspunderea contractuală, care apare ca urmare a încălcării unei obligaţii concrete, stabilită prin contract, cea delictuală se angajează în rezultatul încălcării unei obligaţii legale cu caracter general (născută dintr-un raport civil absolut), care revine tuturor de a nu leza drepturile altora prin fapte ilicite.

Pentru apariţia răspunderii delictuale este necesar un fapt juridic. Acest rol îl îndeplineşte temeiul răspunderii delictuale. Temeiul răspunderii delictuale este componenţa delictului civil.

Componenţa delictului civil constituie o totalitate de elemente esenţiale formulate de legiuitor ca necesare şi suficiente pentru angajarea răspunderii delictuale. Componenţa delictului civil include următoarele elemente (condiţii): prejudiciul, fapta ilicită, raportul cauzal dintre faptă şi prejudiciu şi vinovăţia.

Acestea sunt condiţiile generale necesare pentru antrenarea răspunderii delictuale.

Lipsa unei condiţii, potrivit regulii generale, exclude răspunderea delictuală, cu excepţia cazurilor expres prevăzute de lege când răspunderea delictuală se poate angaja şi în lipsa unor condiţii. Dacă legea modifică sau restrânge cercul condiţiilor necesare pentru angajarea răspunderii delictuale, suntem în prezenţa unor condiţii speciale.

Nu poate exista răspundere delictuală dacă nu s-a produs un prejudiciu. Prejudiciul constituie consecinţele negative cu caracter patrimonial sau nepatrimonial (moral) ale faptei ilicite, apărute ca urmare a lezării drepturilor subiective. În dependenţă de posibilitatea evaluării, deosebim prejudiciu moral şi patrimonial. Fapta ilicită este fapta prin care, încălcându-se normele dreptului obiectiv, se lezează drepturile subiective sau interesele persoanei. Fapta ilicită poate apărea sub forma acţiunii sau inacţiunii. Fapta ilicită apare sub forma inacţiunii în acele situaţii când, potrivit legii, o persoană este obligată să îndeplinească o activitate sau să săvârşească o anumită acţiune. Abţinerea de la îndeplinirea acestei activităţi sau de la săvârşirea acţiunii prevăzută de normele imperative constituie o faptă ilicită.

Pentru antrenarea răspunderii delictuale este necesar ca între fapta ilicită şi prejudiciu să existe un raport cauzal. Raportul cauzal este şi condiţia în funcţie de care se determină mărimea despăgubirii. Se repară numai prejudiciul care este consecinţa directă a faptei ilicite.

La fel, pentru angajarea răspunderii delictuale este necesară, potrivit regulii generale, vinovăţia autorului faptei ilicite. În materia răspunderii delictuale forma şi gradul vinovăţiei autorului faptei ilicite nu prezintă importanţă pentru determinarea cuantumului despăgubirii, fiind aplicabil principiul reparării integrale a daunei.

Relevantă litigiului examinat îi este și dispoziția legală reglementată de art. 219 alin. (2) pct. 4) și alin. (3) pct. 1) din Codul de procedură penală, potrivit căruia, persoanele fizice şi juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acţiunile interzise de legea penală pot intenta o acţiune civilă privitor la despăgubire prin: repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputaţiei profesionale. Prejudiciul material se consideră legat de săvârşirea acţiunii interzise de legea penală dacă el se exprimă în cheltuieli pentru: tratamentul părţii vătămate şi îngrijirea acesteia.

Cu referire la pretenția reclamantului Coev Dmitri privind încasarea prejudiciului material în mărime de 24000,00 lei /douăzeci și patru mii lei, 00 bani/, cauzat prin contravenție, instanța de judecată o consideră întemeiată, din următoarele motive.

Instanța enunță că, în speță, sunt întrunite cele patru condiții de angajare a răspunderii delictuale a lui Coev Maxim, or, potrivit decizia agentului constatator din 30 iunie 2022, Coev Maxim a fost recunoscut vinovat în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 78 alin. (2) din Codul contravențional, fiindu-i aplicată sancțiune sub formă de amendă în mărime de 30 unități convenționale, echivalentul a 1500 lei /una mie cinci sute lei, 00 bani/, decizie care nu a fost contestată de nici una din părțile interesate.

Se reține că, în condițiile în care, la caz, există o decizie definitivă prin care Coev Maxim a fost recunoscut vinovat și sancționat pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 78 alin. (2) din Codul contravențional, vinovăția acestuia este confirmată pe deplin, iar instanța nu mai poate pune în discuție acest fapt.

Prin urmare, fiind stabilit că, Coev Maxim a fost recunoscut vinovat și sancționat pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 78 alin. (2) din Codul contravențional pentru faptul că, la 19 mai 2021, aflându-se în s. Ursoaia, r. Cahul, Coev Maxim l-a maltratat pe Coev Dmitri, prin ce i-a cauzat leziuni corporale, care potrivit raportului de constatare nr. ***** din ***** se califică ca vătămare ușoară, ce condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată, iar tratamentul stomatologic acordat lui Coev Dmitri, în sumă de 24000,00 lei /douăzeci și patru mii lei, 00 bani/, are direct legătură cu leziunile indicate în raportul de constatare nr. ***** din *****, respectiv, se deduce incontestabil că pârâtului Coev Maxim îi revine obligația de a repara prejudiciul material cauzat reclamantului Coev Dmitri.

Având în vedere circumstanțele de fapt raportate la normele de drept citate supra, instanța de judecată va dispune încasarea din contul pârâtului Coev Maxim în beneficiul reclamantului Coev Dmitri prejudiciul material cauzat prin contravenție în mărime de 24000,00 lei /douăzeci și patru mii lei, 00 bani/.

Cu referire la pretenția reclamantului Coev Dmitri privind încasarea prejudiciului moral în mărime de 50000,00 lei /cincizeci mii lei, 00 bani/, cauzat prin contravenție, instanța de judecată o consideră parțial întemeiată, din următoarele motive.

Conform art. 2036 alin. (1) şi (2) din Codul civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial.

Conform art. 2037 alin. (1) și (2) din Codul civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Prin noţiunea de *prejudiciu moral* se înţeleg suferinţele psihice sau fizice cauzate prin acţiuni sau omisiuni care atentează la valorile nepatrimoniale ce aparţin persoanei din momentul naşterii sau la bunurile dobândite prin lege, viaţa, sănătatea, demnitatea şi reputaţia profesională, inviolabilitatea vieţii personale, secretul de familie şi personal, prin fapte ce atentează la drepturile personale nepatrimoniale.

Unul din criteriile determinative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echităţii, care exprimă că suma adjudecată trebuie să prezinte o justă despăgubire, iar cuantumul despăgubirii trebuie stabilit astfel, încât acesta să aibă efect compensator şi nu trebuie să constituie nici sumă excesivă şi nici venit nejustificat.

Scopul sumei stabilite cu titlu de satisfacţie echitabilă este exclusiv de a-i acorda reclamantului o reparaţiune pentru prejudiciul pe care acesta l-a suferit, ce constituie o consecinţă a încălcării constatate.

Având în vedere circumstanțele de fapt raportate la normele de drept citate supra, instanța de judecată va dispune încasarea din contul pârâtului Coev Maxim în beneficiul reclamantului Coev Dmitri prejudiciul moral cauzat prin contravenție în mărime de 10000,00 lei /zece mii lei, 00 bani/.

Instanța de judecată reține că, la determinarea cuantumului prejudiciului moral a ținut cont atât de încălcarea drepturilor reclamantului, cât și de gradul de neliniște și retrăirile acestuia cauzate de pârât, motiv din care instanța de judecată consideră că suma de 10000,00 lei /zece mii lei, 00 bani/ pentru contravenția constatată și sancționată de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Cahul constituie o compensare rezonabilă și echitabilă a prejudiciului moral. Or, examinând în cumul toate probele în coraport cu circumstanțele de drept și de fapt indicate supra, se constată că, suma de 10000,00 lei /zece mii lei, 00 bani/ acordată reclamantului, cu titlu de prejudiciu moral, este suficientă pentru a repara atingerea adusă acestuia.

Referitor la încasarea taxei de stat, instanța de judecată menționează că, potrivit art. 82 din Codul de procedură civilă (*în vigoare la data depunerii acțiunii*), cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei.

Din dispoziția art. 94 alin. (1) al aceluiași act normativ, rezultă că, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Conform prevederilor art. 3 alin. (1) lit. e) din Legea taxei de stat nr. 1216-XII din 03 decembrie 1992 (*în vigoare la data depunerii acțiunii*), pentru cerinţe cu caracter nepatrimonial (sau care nu urmează a fi evaluate) se taxează cu 500% unităţi convenţionale, ceea ce constituie 100,00 lei /una sută lei, 00 bani/ lei.

În temeiul normei citate supra, luând în considerație faptul că reclamantul Coev Dmitri a fost scutit, conform art. 4 Legii taxei de stat nr. 1216 din 03 decembrie 1992 (*în vigoare la data depunerii acțiunii*), instanța conchide de a încasa de la Coev Maxim în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 100,00 lei /una sută lei, 00 bani/, de la care a fost scutit reclamantul prin efectul legii la depunerea cererii de chemare în judecată.

Conform art. 90 din Codul de procedură civilă, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte: lit. i) cheltuielile de asistenţă juridică.

Referitor la pretenția reclamantului Coev Dmitri privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5000 lei /cinci mii lei, 00 bani/, instanța de judecată o consideră întemeiată, din următoarele motive.

Conform art. 96 alin. (1) și alin. (1^1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut câştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

În cadrul procesului judiciar, drepturile și interesele reclamantului Coev Dmitri au fost reprezentate de avocatul Grecu Ion, în baza mandatului avocațial seria/nr. ***** din *****. (f.d. 17-17 verso)

Potrivit bonului de plată seria/nr. ***** din *****, eliberat de Cabinetul avocatului „Grecu Ion”, reclamantul Coev Dmitri a achitat pentru servicii juridice suma de 5000,00 lei /cinci mii lei, 00 bani/. (f.d. 15)

Pornind de la practica și jurisprudența dezvoltată de CtEDO, cheltuielile de asistență juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime.

Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidențiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaților (copii de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată); copia de pe facturile de strictă evidență, emisă pentru clienți-persoane juridice și în alte cazuri stabilite de legislație; listă detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și a timpului aferent acestora (cu tariful și orarul).

Pentru determinarea cuantumului compensației acordate, instanța de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ține cont de: complexitatea cauzei; noutatea și dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță; aportul avocatului la soluționarea cauzei; timpul și munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența (cunoștințe tehnice speciale, cunoașterea profundă a unor reglementări de profil, cunoașterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienți specifici etc.); faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; rezultatul obținut; restricțiile de timp impuse de client și de circumstanțele cauzei; natura și durata relației dintre avocat și client; experiența, reputația și abilitatea avocatului; justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obținute în cauză; alți factori, la discreția instanței.

Totodată, în jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului (cauza Costin versus România, hotărârea din 26 mai 2005; cauza Străin și alții versus România, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza Petre versus România, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.) s-a statuat că partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil.

La acest capitol, urmează a fi indicat că în cadrul cercetării judecătorești, reprezentantul reclamantului Coev Dmitri, avocatul Grecu Ion, a indicat că suma în

mărime de 5000 lei /cinci mii lei, 00 bani/, achitată pentru serviciile juridice în prezenta cauză civilă în beneficiul său de către Coev Dmitri, constituie onorariul avocatului.

Reieșind din complexitatea cauzei civile, instanța de judecată consideră oportun încasarea din contul pârâtului Coev Maxim în beneficiul reclamantului Coev Dmitri a cheltuielilor de asistenţă juridică în sumă de 5000,00 lei /cinci mii lei, 00 bani/.

Sintetizând cele expuse mai sus, examinând probatoriul administrat la dosar, instanța reiterează că, cererea de chemare în judecată depusă de reprezentantul reclamantului, avocatul Grecu Ion, în interesele lui Coev Dmitri, către Coev Maxim cu privire la recuperarea prejudiciului material și moral cauzat prin contravenție și compensarea cheltuielilor de judecată este parțial întemeiată și urmează a fi admisă în parte.

În conformitate cu art. 238-240 din Codul de procedură civilă, instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se admite în parte cererea de chemare în judecată depusă de reprezentantul reclamantului, avocat Grecu Ion, în interesele lui Coev Dmitri către Coev Maxim, cu privire la recuperarea prejudiciului material și moral cauzat prin contravenție și compensarea cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la Coev Maxim, IDNP *****, în beneficiul lui Coev Dmitri, IDNP *****, prejudiciul material cauzat prin contravenție în mărime de **24000,00 lei /douăzeci și patru mii lei, 00 bani/,** prejudiciul moral cauzat prin contravenție în mărime de **10000,00 lei /zece mii/** și cheltuielile de judecată în sumă de **5000,00 lei /cinci mii lei, 00 bani/** cu titlu de cheltuielile de asistenţă juridică.

În rest, acțiunea reclamantului se respinge ca fiind neîntemeiată.

Se încasează de la Coev Maxim, IDNP *****, în beneficiul statului, taxa de stat în mărime de **100,00 lei /una sută lei, 00 bani/**, de la care a fost scutit reclamantul prin efectul legii la depunerea cererii de chemare în judecată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Sud, sediul central Cahul, în termen de 30 zile, din momentul pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Cahul, sediul Central.

Preşedintele şedinţei,

Judecător **Aliona Sârbu**